

Vicepreședintele Fundației „N. Steinhardt”
Scriitorul VIRGIL BULAT a trecut la Domnul

Preasfințite Părinte Episcop,
Preacucernici Părinți,
Stimată Doamnă Sorina Bulat,
Întristată adunare,

Mai întâi voi transmite cuvântul Preasfințitul Justin Sigheteanul, Președintele Fundației „N. Steinhardt”. *Mesajul.....*

Voi începe cuvântul meu printr-o caracterizare pe care i-a făcut-o N. Steinhardt lui Virgil Bulat, pe când acesta avea numai 25 de ani.

"Virgil B., cu ochi de vevertita, micut, tras prin inel de felul lui, iar acum scheletic, oprit in dezvoltare, caruia hepatita infectioasa i-a lasat o piele cerata de nuanta verzuie, e puscarias de la saptesprezece ani. Cand ii fac cunostinta are douazeci si cinci. ... Stie de necrezut de multe lucruri, unele tin de rubrica enciclopedica a unei reviste de tineret. Spre pilda, tabelul lui Mendeleev in intregime, pe grupe, subgrupe si perioade, simbol de simbol. Il invat si eu impreuna cu maiorul Ilie Șerbu; varsta la acesta din urma, n-a obosit spre invatatura si nici n-a curmat elanul spre bine.

Virgil e pasionat de existentialism, despre care a mai auzit; i-l expun iar si iar. Ii povestesc si piesele lui Ionescu: il farmeca. Desi traieste izolat de lume, intre peretii grosi ai fostului fort Jilava, sau intre ai cladirii tereziene de la Gherla, lui Virgil spiritul generatiei si aerul timpului ii dau antene speciale care ii inlesnesc priceperea si-l ajuta sa invete pe sarite."

(N.Steinhardt, Jurnalul fericirii, Ed.Polirom, 2008, p.268)

Pentru poetul Virgil Bulat, sensul întregii vieți a însemnat înălțare sacră și ctitorie durabilă. Doar prin ardoare mistică mai pot fi trăite "înaltele-adâncuri din metarealitate, spre infraspiritualitate, nenumăratele, unice, intrate-n Splendoare". Numai zidind, "sacrul multiplică puterile maimultului întru frumos/ adevăr/ bunătate/ tâlc și iertare. Încă adânc

ni se răsucește-n coastă crucificarea, fără de care nimeni nu se va bucura de binefacerea Splendorii. Aceasta este adevărata învățătură - splendidă CTITORIE a scriitorului Virgil Bulat.

Avântându-se în „Spirala – și axul ei rotitor”, Virgil Bulat a pendulat simbolic între marginile universului „Înaltul Adâncul”. Nesigur pe trăirea sa, dar zgândărit dureros de gânduri, s-a eliberat din ițele interogărilor existențiale care l-au urmărit toata viața.

Cuvântul de început – al Creației – așa cum de altfel nu mai este muritor care să nu știe, Dumnezeu, a fost condeiat de poet drept nesfârșita esență sau fiindul. Dacă Dumnezeu este Cuvântul, atunci omul este întruparea Cuvântului.

Viața pentru Virgil Bulat a fost o „nevindecata Căutare a sinelui” văzut în dublă ipostază: corporală și spirituală. Cele două înfățișări converg, în final, înspre Integratoarea Unime.

Poetul Virgil Bulat nu s-a sfiit să dezbată cu prietenii teme ca raportul Divinitate-Umanitate sau Sacru-Profan.

Până nu se conștientizează „Visul cel Mare”, care e de fapt „Marea Chemare / Marea Trăire / Marea Izbândă”, umbletul prin viață devine neînsemnat și fără rost. Dacă te deschizi trăirii magice, călătoria misionară devine ziditoare.

Scriitorul Virgil Bulat a văzut sinele ca o „Ipostaziere a Unicului” pe care – în timpul vieții terestre – îl putem pierde, dar – totodată – regăsi. Important este să ne preocupe. Poetul se aventurează și mai mult, văzând Omul – un Dumnezeu clonat. Îi plăcea adesea să facă referire la învățătura Sfântului Atanasie cel Mare; Dumnezeu S-a făcut om, ca Omul să devină Dumnezeu sau sa se îndumnezeiască.

Viața – pentru fiecare – este o colecție de încercări „dulci – acrișoare – mâhnite” care, oricât de mult ne-ar slei de puteri, decizându-ne spre vindecare, vom afla Taina „Iubirii în Har înveșnicire augustă / în dincolo de tot ce pare că dincoace moare.”

Cine nu mai speră să iasă la Lumină se va pierde în veșnicie. Domnul Virgil Bulat a fost omul care a avut credința puternică în Dumnezeu, speranța de viață, necărtind deloc și cu recunoștință deplină față de soția dânsului, distinsa Doamna Sorina Bulat, care a fost tot timpul lângă durerea domniei sale.

Scriitorul și poetul Virgil Bulat s-a împrietenit cu Mănăstirea Rohia și cu Maramureșul prin dragostea creștină și nețărmurită, cea existat între el și Monahul

Nicolae Delarohia. S-au cunoscut în închisoare, s-au împrietenit și așa au rămas pentru totdeauna. N. Steinhardt i-a arătat dragoste și încredere prin faptul că întotdeauna când mergea la Cluj îl vizita, i-a încredințat cărțile spre îngrijire și tipărire, iar Virgil Bulat a continuat și după 1989 vizitele la Mănăstirea Rohia, la mormântul lui *Nicu*, așa cum îi plăcea să spună mereu.

Virgil Bulat este cel care a publicat alături de Virgil Ciomoș pentru prima dată, ***Jurnalul fericirii***, apoi s-a îngrijit de editarea a peste zece ediții și tot el a publicat, după 1990 *Monologul Polifonic*. A fost membru fondator al Fundației „N. Steinhardt”, vicepreședinte al acestei Fundații, foarte activ și implicat. Alături de George Ardeleanu, Florian Roatiș, Ștefan Iloaie și Macarie Motogna, a făcut parte din Colectivul redacțional al Integralei N. Steinhardt, care a ajuns la al șaptelea volum, din inițiativa Preasfințitului Justin Sigheteanul, pe care scriitorul Virgil Bulat l-a apreciat și iubit mult. În cadrul editării Integralei, s-a implicat cu foarte mult patos, aducând aportul atât al intelectualului Virgil Bulat cât și al celui care l-a cunoscut personal pe N. Steinhardt. A îngrijit **Jurnalul fericirii** și a scris Reperetele bio-bibliografice pentru întreaga Integrală.

Prin plecarea la Domnul, a scriitorului, poetului și prietenului nostru Virgil Bulat, Fundația „N. Steinhardt”, își pierde unul dintre vicepreședinți, unul dintre cei mai activi membri, iar Colectivul redacțional al Integralei N. Steinhardt îi va simți lipsa întotdeauna.

Condoleante pentru doamna Sorina Bulat din partea; Înaltpreasfințitului Justinian Arhiepiscopul Maramureșului și Sătmarului, Preasfințitului Justin Sigheteanul, Mănăstirii Rohia, Pr. Chirilă Ioan, Pr. Ștefan Iloaie, George Ardeleanu, Florian Roatiș, Editura Polirom Iași.

Membrii Fundației „N. Steinhardt” își exprimă regretul pentru pierderea lui, dar, cu credință în Dumnezeu spun:

Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii în Împărăția Sa ! și sincere condoleanțe pentru dumneavoastră doamnă Sorina Bulat. Dumnezeu să vă ocrotească și să vă binecuvinteze, așa cum îi plăcea domnului Bulat, să spună mereu.

Arhim. Macarie MOTOGNA

Secretarul Fundației „N. Steinhardt”